

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

14/1/2009 **Il Divo** Πάολο Σορεντίνιο

21/1/2009 **Boy A** Τζον Κρόουλι

28/1/2009 **Summer Book** Σεϊφί Τεομάν

4/2/2009 **Ανθισμένες κερασιές** Ντόρις Ντόρι

11/2/2009 **Εμπιστεύσου την αγάπη** Ξιαοσουάι Γουάγκ

18/2/2009 **Και τα σπουργίτια τραγουδούν** Ματζίντ Ματζίντι

25/2/2009 **Η σιωπή της Λόρνα** Λυκ και Ζαν - Πιέρ Νταρντέν

4/3/2009 **Τέσσερις νύχτες με την Άννα** Γιέρζι Σκολιμόφσκι

11/3/2009 **Madeinusa** Κλαούντια Γίόσα

18/3/2009 **Euphoria** Ιβάν Βιριπάγιεφ

25/3/2009 **Το καλοκαίρι που έφυγαν οι γονείς μου** Κάο Χάμπουργκερ

1/4/2009 **Παγωμένο ποτάμι** Κόρτνεϊ Χαντ

8/4/2009 **Βαλς με τον Μπασίρ** Αρί Φόλμαν

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ANNA - CZTERY NOCE Z ANNA

Σκηνοθεσία: Γέρζι Σκολιμόφσκι

Σενάριο: Γέρζι Σκολιμόφσκι, Εύα Πιασκόφσκα

Ηθοποιοί: Αρτούρ Στεράνκο, Κίνγκα Πράις

Χώρα: Πολωνία, Γαλλία (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 87'

Διακρίσεις: - Βραβεία στο Φεστιβάλ Πολωνικού Κινηματογράφου

1) Παραγωγής στον Μάρκ Ζαβιερούτσα

2) Μουσικής - Ήχου στους:

Φρεντερίκ ντε Ραβινιάν

Φιλίπ Λωλιάκ, Ζεράρ Ρουσώ

3) Τιμητική Μνεία για τη Σκηνοθεσία στον Γέρζι Σκολιμόφσκι

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Το γέλιο, επιτρέπεται υπό όρους! Ένας πολύ καλός Σκολιμόφσκι, όπως στα παλιά... Μην το χάσετε.

Η πρωτοτυπία στην δημιουργία της έντασης, είναι μοναδική και άξια επαίνου, από το πρώτο πλάνο, από το πρώτο χτύπημα του καμπαναριού, από το πρώτο "κούκου".

Η αγάπη δεν είναι απλά μία ανάγκη. Είναι τρόπος ζωής. Η πνοή της ζωής, κινητήριος μοχλός ανάπτυξης των ανθρώπων δυνάμεων.

Ταινία "πρωτόγονα διασκεδαστική". Οι ιδιότητες της ανθρώπινης ψυχής, είναι προς έρευνα από θεατές με γνώση και εμπειρία. Αφήστε τα προβλήματα και την κατάθλιψη εκτός, και αφεθείτε στην μαγεία των εικόνων.

Μια ολοκληρωμένη ταινία, ένα μικρό αριστούργημα από το χθες στο σήμερα, μια ταινία για τόσους λίγους, που θα κατακτήσει και τους πολλούς, πολύ απλούστερα... είναι μια ένδοξη επιστροφή για τον Jerszy Skolimowski.

Εκπληκτική κινηματογράφηση, εξαιρετική ατμόσφαιρα, σκοτεινό στυλ που ανατρέπει τους κώδικες της κλασικής αφήγησης με πινελιές μαύρου σουρρεαλιστικού χιούμορ στα αρκετά μεγάλης διάρκειας, πλάνα. Ένας σουρρεαλιστικά δομημένος "Σιωπηλός μάρτυρας", καταλήγει στα χέρια του Γιέρζι Σκολιμόφσκι, να γίνει το ορμητήριο για την κατάδυση στην άβυσσο της ψυχής του ανθρώπου. Στο κλίμα που δημιουργεί το μεγάλο comeback του auteur, από το πρώτο λεπτό, με σκοπό να δημιουργήσει αγωνία και σασπένς, περιμένεις από το πιό αποτρόπαιο γεγονός έως το πιό αστείο, τελικά. Θα μπορούσατε να το πείτε και κωμωδία του παράλογου. Μινιμαλιστικό στην έκφραση, απορρίπτει τη σημερινή κυρίαρχη τάση στα μέσα παραγωγής μιας ταινίας. Σπαρτιάτικο σε διαλόγους με άρτιες ερμηνείες που παραπέμπουν σε κλασικούς ηθοποιούς ταινιών τρόμου των '50ς με τη μέθοδο Στανισλάβσκι. Άλλωστε στο πλευρό των αισθητικών του επιλογών, βοηθούν, τα νυχτερινά πλάνα, ο μουντός συνεφιασμένος καιρός της ημέρας και τα κτίρια παλιάς αρχιτεκτονικής της μικρής επαρχιακής πόλης όπου συμβαίνουν όσα βλέπουμε. Μιας κλειστοφοβικής τοπικής κοινωνίας, από την οποία λίγα βλέπουμε αλλά περισσότερα καταλαβαίνουμε, υπαινικτικά. Στο τέλος, διαπιστώνουμε πως ένα αισθηματικό δράμα, μπορεί να έχει τέτοια σπάνια - αλλά υπαρκτή - κατάληξη, μέσα από τα μονοπάτια ενός περιθωριοποιημένου και ακοινωνικοποιημένου ατόμου. Ενός ανθρώπου, που δεν έχει ξεφύγει από τα στενά δεσμά του ομφάλιου λώρου, ακόμη και όταν η παράνοια φαίνεται να γίνεται ο καλύτερος "φίλος" του. Τελικά η μοναξιά βρίσκεται παντού. Και οι παρενέργειές της δεν έχουν πάντα τα γνωστά αποτελέσματα αλλά και παράξενα, ιδιόμορφα, ψυχοτροπικά. Η αγάπη δεν είναι απλά μία ανάγκη. Είναι τρόπος ζωής. Η πνοή της ζωής, κινητήριοις μοχλός ανάπτυξης των ανθρώπινων δυνάμεων. Ταινία "πρωτόγονα διασκεδαστική". Οι ιδιότητες της ανθρώπινης ψυχής, είναι προς έρευνα από θεατές με γνώση και εμπειρία. Αφήστε τα προβλήματα και την κατάθλιψη εκτός, και αφεθείτε στην μαγεία των εικόνων.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Έχει να σκηνοθετήσει από το 1993. Έχει να κάνει μεγάλη ταινία από το 1982. Έχει να κάνει κάτι, που να μοιάζει με αυτό, από το 1978. Κυρίες και κύριοι, είναι ο Jerszy Skolimowski, δημιουργός της "Πρώτης Επαφής ενός Πρωτάρη" (1971), της "Αναχώρησης" (1967), ο οποίος δηλώνει παρών με μια ακόμα 'Κραυγή που Σκοτώνει' (1978)...

Δεν θα είμαι καθόλου υπερβολικός, αν πω ότι πρώτη φορά «αγαπάω» αληθινά τον πολωνό δημιουργό. Καταφέρνει μέσα σε λιγότερο από μιάμιση ώρα να παράγει αυτό, που ονομάζω «ολοκληρωμένη ταινία». Είναι διεισδυτικός στα ανθρώπινα εσώψυχα, οπτικά

υπέρμετρος, ρυθμικά χορευτής. Ένας σινεφιλικός κινηματογράφος τόσο ανοιχτόκαρδος στους λίγους, που ανήκει στους πολλούς. Η απλότητα του ήρωα μπορεί να γίνει νοητή από το πλήθος του κοινού, και όχι μονάχα από τους εκλεκτούς και τους μνημένους στα σινεφιλικά μυστικά.

Αυτός ο ήρωας είναι εμπνευσμένος από το απώτερο σινεμά. Είναι ο "Νοσφεράτου" των Murnau, Herzog, που πλησιάζει τρομακτικά αργά το κοιμισμένο κορίτσι. Είναι ο Μαρκ Λιούις του "Ηδονοβλεψία" του Michael Powell, ένας άντρας επικίνδυνων προθέσεων και ανεξέλεγκτου βογερισμού. Είναι ο φαντάρος από τις "Ανταύγειες σε Χρυσά Μάτια" του Huston, ο ερωτευμένος εσωστρεφής άντρας, που δεν έχει άλλη επιλογή, για να πλησιάσει το αντικείμενο λατρείας του. Μα είναι και το άκρον άωτον του κύριου Ο' Χόρτεν, η απόλυτη έννοια της βαθιάς μοναξιάς, ενός ανθρώπου που δεν έχει φίλους, δεν έχει προοπτικές, δεν έχει σύντροφο.

Ο Skolimowski ποτέ δεν ήταν τόσο τελειομανής, όσο εδώ. Παίζει με τους χρόνους, μπερδεύοντας τις καταστάσεις, ώστε να ξεδιαλυθεί το εσωτερικό θραύσμα της ψυχής του ήρωα, λίγο πριν το φινάλε. Να δούμε και εμείς την σύνδεση των δύο ανθρώπων, σε ένα κόσμο σκληρό και βιαστή. Κρατάει το ρυθμό, όπως μιας αράχνης που περπατάει δίπλα στον ήρωα, ταυτόχρονα μιας μύγας που παροξυντικά πράττει τις κινήσεις της.

Αλλάζει τα φώτα στο συννεφιασμένο του τοπίο. Το χωριό είναι ζωγραφισμένο μεσαιωνικά, τα εσωτερικά του σπιτιού του ήρωα είναι παστέλ, το σπίτι της Άννας σκοτεινό, όσο και το χάος της ψυχής και της πράξης του ήρωα. Τα φώτα θα ανάψουν μονάχα στη στιγμή της αποκάλυψης. Η μουσική του πολυβραβευμένου Michael Lorenc γράφει καθ' όλη τη ταινία, συνοδεύει σαν μπάντα κλασικοποίησης του έργου, όλο το δράμα του σκηνοθέτη. Ο «παράξενος» Artur Steranko είναι ο ίδιος ο Skolimowski, είναι η αποτύπωση ενός σκηνοθέτη, που δεν θέλει το πρόσωπο του στο σελλιδόντ. Είναι ο αντιήρωας, που... αγαπάει, κινούμενος πίσω από τα φώτα.

Κριτική Σύνοψη

Μια ολοκληρωμένη ταινία, ένα μικρό αριστούργημα από το χθες στο σήμερα, μια ταινία για τόσους λίγους, που θα κατακτήσει και τους πολλούς, πολύ απλούστερα... είναι μια ένδοξη επιστροφή για τον Jerszy Skolimowski. Ο δημιουργός του χθες, αφήνει την αγαπημένη του σάτιρα σε υπόγειο τόνο και προτιμά ένα σινεμά πιο κοντά στον συμπατριώτη του Kieslowski. Εισβάλλει στην ψυχοσύνθεση ενός μοναχικού και εσωστρεφούς ήρωα, για να βγάλει από μέσα του την πιο παράδοξη αγάπη, όμοια με αυτή του Νοσφεράτου για τη Λούσι. Μια ταινία που γράφει οπτικά, με την φανέρωση του μουντού και του σκοτεινού κόσμου που ζει ο ήρωας, μουσικά, ένα κλασικό μουσικό θέμα, που μπορείτε να ακούσετε και αυτόνομα, αλλά και σκηνοθετικά, επιβάλλοντας ένα ρυθμό και μια χρονολόγηση γεγονότων, που

λίγοι δημιουργοί, πλέον, μπορούν να αγγίξουν. Θα μπει μέσα σας, σαν μύγα που εισέβαλε στο στόμα σας όταν κοιμόσασταν, θα μπει στο μάτι σας, σαν επίσκεψη σε φλαμανδικό μουσείο τέχνης, θα μπει στην καρδιά σας, σαν η ταινία που ξεχάσατε ότι είδατε, αλλά παραλίγο να «μνηστευτείτε»...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΝΩΤΗΣ

Ο εργαζόμενος στο κρεματόριο του τοπικού νοσοκομείου, Leon (Artur Steranko), βιώνει με φετιχιστικό τρόπο την ανομολόγητη ερωτική του εμμονή με τη νοσοκόμα Anna (Kinga Preis). Η τελευταία αγνοούσε την ύπαρξη του ιδιόρρυθμου άνδρα, ώσπου εκείνος κατηγορήθηκε άδικα για το βιασμό της. Αυτή όμως η σοκαριστική εμπειρία πυροδότησε τον πόθο του Leon που παραμένει άγνωστος για εκείνη.

Έντονα καταθλιπτικό και χαρακτηριστικά βαλκάνιο, το comeback του πολυβραβευμένου Πολωνού δημιουργού Jerzy Skolimowski έρχεται δεκαπέντε χρόνια μετά την τελευταία του δουλειά («Ferdydurke»). Ο 70χρονος πλέον σκηνοθέτης παραδίδει μία ταινία που φωνάζει από χιλιόμετρα πως πρόκειται για ταινία δημιουργού. Λεπτοκομμένο χιούμορ τοποθετημένο εμβόλιμα κόντρα στην τραγικότητα της ιστορίας, μέσω της οποίας γνωρίζουμε τον ευρισκόμενο εντός ορίων ψύχωσης ήρωα μέσα απ' τη μονόδρομη ερωτική σχέση του. Το ιδιαίτερο άγγιγμα του Skolimowski προσδίδει στο «Four Nights With Anna» μία βαθύτατα ψυχογραφική οπτική. Εξαιρεμένης της ψυχοπαθολογικής κατάστασης του ήρωα, η μη γραμμική αφήγηση που υιοθετεί ο

Skolimowski δε φαίνεται να εξυπηρετεί κάτι παρά την πληρότητα που τη διακρίνει. Η εκ των υστέρων γραμμικά αποκατεστημένη αξιολόγηση δεν οδηγεί σε συμπεράσματα διαφορετικά της επιλεγμένης. Η ερμηνεία, πάντως, που αποσπά απ' το Steranko ο Πολωνός δημιουργός είναι η ενδεδειγμένη, με τον πρωταγωνιστή να βασίζει την απόδοση της σιωπής κι αινιγματικής περσόνας του πρωτίστως στις τεχνικές της παντομίμας.

Το πρωτότυπο αυτό σχόλιο πάνω στην εμμονή και τη μοναξιά του διαφορετικού διαθέτει εκείνη τη συμβολική, ποιητική διάθεση που χαρακτηρίζει κι άλλους Πολωνούς σκηνοθέτες όπως το μεγάλο Kieslowski. Το νέο αυτό πόνημα του Skolimowski κερδίζει άνετα την αποδοχή του μυημένου στο δεδομένο στιλ κινηματογράφησης κοινό.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ

ΓΕΡΖΙ ΣΚΟΛΙΜΟΦΣΚΙ

Γεννήθηκε στις 5 Μαΐου 1938 στο Λόντζ Πολωνίας.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Cztery noce z Anna (2008), Ferdydurke (1993), Torrents of Spring (1989), Success Is the Best Revenge (1984), Moonlighting (1982), Rece do góry (1981), The Shout (1978), King, Queen, Knave (1972), Deep End (1971), The Adventures of Gerard (1970), Dialóg 20-40-60 (1968), Le Départ, (1967), Bariera (1966), Walkower (1965), Rysopis (1964), Akt (1962), Boks (1961), Pieniadze albo zycie (1961), Erotyk (1960), Hamles (1960), Oko wykol (1960)